

Normal 0 21 false false false MicrosoftInternetExplorer4

Haasrode- Nieuwpoort

Zaterdagochtend 18 juni 2011, bij het krieken van de dag om 5 uur verzamelen 17 moedige Flandriens
j niewoe.

bi

Ze zien er fit uit en vol moed, de ene wat beter uitgeslapen dan de andere maar allen zijn ze klaar voor hun rit van 180 km. De begeleiders nemen pak en zak aan van een enkeling zelfs een valies want die dacht dat het voor een paar dagen was!

Als we voltallig zijn vertrekken we met volle moed.

De eerste moedige kopmannen nemen de leiding ,
er wordt gelachen en getaterd.

Maar na

dertig kilometer

weten er al dat het een zware rit wordt.

De wind

is een

echte spelbreker

maar het regent niet !

Eindelijk! Eten! Na 62 km staan zoals ieder jaar de broodjes klaar en genieten we allen van onze kopjes koffie.

Onze begeleiders polsen of het lukt en allen beamen we dat het gaat maar bij de wissel van de kopmannen ging het tempo

omhoog maar allen hielden vol. Na een twintig minuutjes rust vertrekken we weer met volle moed en we hebben er nog een Flandrien

bij. De eerste maal dat hij dit jaar meer dan 100 km gaat rijden.

Het is zwaar en er wordt niet veel gezegd.

Ieder bokst op zijn manier op tegen de wind

Maar op 120 km komt het gevreesde: " regen!"

Maar we troosten ons

nog een tien kilometer en we kunnen terug iets eten.

We waren nog maar net binnen of er was een echte stortbui.

We gaan ons terug een beetje aansterken, sommigen onder ons durven al een zwaar biertje drinken ,

suikers opdoen noemen ze dat.

Vol moed vertrekken we terug voor het laatste stuk. We hebben al twee omleidingen gehad en daarom zullen we wat meer kilometertjes moeten doen.

Hoeveel meer,
weet niemand.

Na enkele kilometers , wanneer de meeste al op hun tandvlees zitten , hebben sommigen al een duwtje gekregen.

Want ons leuze is “ samen uit samen thuis!”

Zien we er daar eentje achter een bromfiets en hij steekt die voorbij en weet je wat die daar tegen zegt! Neem mijn wiel ik zet je uit de wind! Ja, het was onze Louis. Vooraan krijgen ze het steeds moeilijker Onz

e kopmannen hebben al heel wat strijd moeten leveren tegen onze ergste vijand :
de wind .

Tot overmaat van ramp krijgen we een stortbui.

Gelukkig kunnen we wat schuilen maar we zijn allen doornat.

Het water staat ons in onze schoenen maar geen van ons allen geeft op .

We zien het allen nog zitten.

In Diksmuide,

aan de Dodengang,

waar we normaal altijd nog iets drinken, hebben we beslist om door te rijden .

En

om langs de ijzer verder te rijden .

Men dacht dat men dan de wind in de rug zouden hebben maar niets daarvan!

Het bleef vechten tot het einde.

Maar na 190 km hebben we ons doel bereikt. Moe en voldaan en vooral trots dat we het gehaald hebben. We zijn wel met 45 minuten

vertraging aangekomen. We

hadden wel een gemiddelde van 26,35 km/u

en met zo'n hondenweer is dit een hele prestatie van al onze Flandriens .

Nog een dikke proficiat aan alle rijders en dank aan de begeleiders!

De verslaggever.

Boghe Ludo